

længe Krigen varer. Jeg synes, det er en forsvarlig Politik, som man kan være bekendt, og jeg mener, at den Politik, som det ærede Medlem fra Ringkøbing har gjort sig til Talsmand for, den Politik, efter hvilken han som Fører for det største Parti skal danne Regering, og at vi, hvis Folketingets Flertal ikke vil finde sig deri, skal have Valg igen, er en Politik, som neppe vil vinde ret megen Tilslutning blandt Vælgerne. Jeg stoler paa, at radikale Venstremænd og Socialdemokrater ved Valget nok skal faa den Tilslutning, som er nødvendig til at bære Regeringen over Valget, og indtil Krigen er forbi.

Finansministeren (Brandes): Det forekommer mig, at jeg ikke bør lade tredie Behandling af Finansloven slutte i det høje Folketing uden at have givet nogle Oplysninger om den finansielle Situation, som den foreligger i Øjeblikket. Jeg skal først beskæftige mig med indeværende Finansaar, Finansaaet 1917—18. Saaledes som det staar i Øjeblikket for mig, antager jeg, at Resultatet af Finansaaet vil være, at der intet Underskud vil blive, men tværtimod noget Overskud, hvor stort, tør jeg ikke med Bestemthed udtale mig om, jeg vil antage, at det vil blive med mellem 10 og 20 Millioner, Indtægten vil overskride Udgiften. Jeg vil gerne sige noget om, hvorledes dette Resultat fremkommer. Jeg antager, at der i indeværende Aar vil blive en Indtægt af 350 Mill. Kr. Finansloven anslaaer ganske vist kun en Indtægt af 163,7 Mill. Kr., men der er senere kommet meget betydelige Indtægter til. Den betydeligste Indtægt er fremkommet ved Merindtægtsskatten og Til-lægsskatten, som det allerede tidligere er nævnt i dette høje Ting. Disse to Love eller denne Lov, som falder i to Afdelinger, antages for indeværende Finansaar at ville indbringe 153 Mill. Kr., muligvis noget mere, men jeg anser det for rimeligt ikke at anslaa Indtægten højere end til dette Beløb. Dernæst vil den ordentlige Indtægts- og Formueskat indbringe omtrent 69 Mill. Kr., medens den var ansat til 41 Mill. Kr. Beløbet bliver altsaa meget betydeligt større. Endelig vil Stempelafgiften, som er ansat til 17 Mill. Kr., indbringe omtrent 26 Mill. Kr., hvilket ganske særligt skyldes Børsskatten. Paa Forbrugsafgifterne har der været nogen Nedgang, idet nemlig for det første Tolden er gaaet ned, den vil formentlig gaa ned med 7—8 Mill. Kr. Dernæst vil Spiritusafgiften gaa ned; denne Afgift er, hvad det er naturligt, da Spiritus-

produktionen for største Delen hørte op, be-regnet at ville gaa ned med henved 5 Mill. Kr. Man har altsaa ikke kunnet vente, at Forbrugsafgifterne, der i det hele var anslaaede til 61 Mill. Kr., vilde indbringe dette Beløb. Man tør imidlertid gaa ud fra, at de tværtimod vil indbringe mere, nemlig 70 Mill. Kr., idet Tillægsafgiften paa Spiritus vil indbringe 16—17 Mill. Kr., hvilket viser, hvor heldigt det var, at denne to Gange gentagne Afgift er blevet vedtaget af Rigsdagen. Dernæst vil Ølskatten indbringe omtrent 2 Mill. Kr. mere, og den nye Cigaret- og Cigarskat vil give en Indtægt af omtrent $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Saaledes vil ogsaa Forbrugsafgifterne vise Forøgelse. Ligeledes vil der være Stigning i Ejendoms-skylden i Forhold til Finanslovens An-sættelse, endvidere paa Gebyrer og Arveafgift, medens der paa den anden Side vil blive et betydeligt Tab, om jeg maa kalde det saa, eller en Indtægtsnedgang paa Statsvirksomheder og ganske særlig paa Statsbanerne, som allerede nu udviser et stort Minus, der rimeligvis efterhaanden vil blive større.

Dette viser imidlertid, i hvor høj Grad det var nødvendigt, at nye Skattelove blev fremsat og vedtaget af det høje Ting, og jeg vil gerne gøre nogle faa Bemærkninger desangaaende, idet jeg nemlig har set, at særlig Finansministerens og Regeringens Forhold til disse Skattelove efter Referater at dømme er blevet misvisende behandlet ved politiske Møder. Jeg kan ikke vide med Sikkerhed, om disse Referater er rigtige, men jeg gaar ud fra, at de dog er nogenlunde rigtige, og i saa Fald har Vælgerne efter min Mening ikke faaet den rette Besked om Regeringens og Finansministerens Stilling til disse Love. Det, som er blevet gjort gældende paa Vælgermøder, ganske særlig af Partiet Venstre og dets Ordfører, er, at Regeringen kun nødvendig eller under en Art Tvangssituation er gaaet med til disse Skattelove, og der anføres da ganske særlig som Eksempel derpaa Børsskatten, Merindkomstskatten og de senest vedtagne Forbrugsskatter. Om Børsskatten nævnes det, at det var noget, som Finansministeren egentlig lod sig tvinge til og ganske særlig ved en Debat i Landstinget. Jeg vil gerne derom sige, at dette beror paa en Fejltagelse. Ved en Debat i Landstinget blev der spurgt om, hvorledes Finansministeren stod til en Børsskat, som var blevet nævnt flere Gange i Bladene som en Mulighed, uden at man var gaaet ind paa Detailler om, hvorledes denne Børsskat i og for sig skulde forme